

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/137/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116221836
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116221836.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD., v právnej veci žalobcu: H. Q., F.. X.X.XXXX, T. F.. J.. E. XX, XXX XX A., právne zastúpený JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou so sídlom Dobrianskeho 1651, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovanému: Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, právne zastúpenému De minimis, spol. s r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia 877,17 eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 877,17 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.10.2016 sa žalobca domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia z toho dôvodu, že so žalovaným uzavrel dňa 6.7.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, pričom žalovaný mu poskytol bezúčelový úver vo výške 1.020 eur, pričom v zmluve bola uvedená úroková sadzba 22,37 % a administratívny poplatok vo výške 205,02 eur, teda celková čiastka, ktorú mal zaplatiť predstavovala 1.371,87 eur. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 525,30 eur. Spolu mal tak zaplatiť, vrátane úrokov, administratívneho poplatku a služby - odmeny spočívajúce v preberaní splátok, sumu 1.897,17 eur. Žalovanému bola uhradená suma 1.897,17 eur. Uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru), teda sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dôvodil, že formulácia 60 týždenných splátok nespĺňa požiadavku vyjadrenú v zákone. Poukázal na to, že z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nie je zrejmé, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.. Uviedol, že sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, pričom musí ísť o zreteľný konkrétny časový okamih. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov a najmä na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 134/2016 z 26.7.2016 z ktorého vyplýva, že konečná splatnosť musí byť uvedená dátumovo, pretože zákonodarca pod konečnou splatnosťou nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f) iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy. Nakoľko predmetná zmluva údaj o konečnej splatnosti neobsahuje, uvedený úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

2. Bezdôvodné obohatenie požadoval ako výšku rozdielu medzi jeho platbami, t. j. 1.897,17 eur a výškou úveru 1.020 eur, teda 877,17 eur. O tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil sa žalobca

dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v septembri 2016, kedy sa na neho obrátil so žiadosťou o poradenstvo ohľadom zmlúv žalovaného. Dôvodil, že vzhľadom na úmyselné konanie dodávateľa - žalovaného, ktorý nedáva svoje zmluvy do súladu so zákonom je objektívna premlčacia doba 10 ročná, čo vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedli Krajský súd v Prešove a Krajský súd v Žiline.

3. K žalobe sa písomným podaním doručeným súdu 5.12.2016 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že v zmluve sa na dvoch miestach nachádza zmluvné ustanovenie, ktoré uvádza, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy, teda zmluva obsahuje presný časový údaj o konečnej splatnosti. Dôvodil, že v slovenskom jazyku pojmy termín a dátum nie sú synonymami. Konštatoval, že aj rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR považuje prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu za ústavne neakceptovateľné. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch musí ísť len o presné určenie času. Poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ pod sp. zn. C-42/15. Ďalej dôvodil, že argumentácia žalobcu je v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, ktorá zavádza tzv. maximálnu harmonizáciu, pričom poukázal aj na jazykové mutácie tejto smernice. V opačnom prípade by došlo k porušeniu zásady pacta sunt servanda. K bezdôvodnému obohateniu uviedol, že žalovaný nikdy neprijal od žalobcu žiadne plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode a vzniesol námietku premlčania. Vo vzťahu k úmyslu žalovaný uviedol, že si je vedomý existencie súdnych rozhodnutí, ktoré stanovili desaťročnú premlčaciu lehotu, pričom tieto rozhodnutia sa netýkali žalovaného. Poukázal na to, že žalovaný pôsobil v čase poskytovania úveru žalovanému ako štandardná nebanková spoločnosť na finančnom trhu, pričom mu bolo ako prvému subjektu na slovenskom trhu poskytnuté povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Poukázal na viacero rozsudkov súdov prvej inštancie. Čo sa týka zmluvy o zabezpečení splátok úveru, túto považoval za zmluvu o doplnkovej službe, ktorá je samostatnou akcesorickou zmluvou k zmluve o úvere, no nie je podmienkou získania úveru. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť.

4. Písomným podaním doručeným súdu dňa 11.4.2017 žalobca podal návrh na rozšírenie žaloby, ktorým okrem vydania bezdôvodného obohatenia žiadal aj určiť neprijateľné podmienky. Súd prvej inštancie procesným uznesením na pojednávaní konanom 30.5.2017 nepripustil rozšírenie žaloby doručenej súdu dňa 11.4.2017, pričom toto rozhodnutie prítomným sporovým stranám aj zdôvodnil v tom zmysle, že vyhovenie tomuto návrhu by bolo nevhodné s ohľadom na doterajší priebeh konania ako aj konštatovaním, že výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi konštatovaním, že na č. I. 1 a nasledujúcich sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 3 sa nachádza predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu, na č. I. 5 je zmluva o zabezpečení splátok úveru, na č. I. 6 je záznam všetkých platieb od žalobcu smerom k žalovanému, na č. I. 11 a nasledujúcich sa nachádza vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v prípade úspechu, na č. I. 29 sa nachádza spomínaný návrh žalobcu na rozšírenie žaloby, na č. I. 31 je plná moc JUDr. Oravcovej vo vzťahu k žalobcovi, na č. I. 34 sa nachádza rozsudok KS PO sp. zn. 19Co/142/2016, súd oboznamuje aj prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré bolo doručené krátkou cestou zo strany právnej zástupkyne žalobcu, rovnako tak bol predložený rozsudok OS PO sp. zn. 11Csp/137/2016, ktorý predložil právny zástupca žalovaného, rovnako tak rozsudok tunajšieho súdu 9Csp/137/2016, ktorý predložil právny zástupca žalovaného, informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18.4.2017, ktorá bola predložená právnym zástupcom žalovaného a napokon súd oboznamuje aj 2 rozsudky, rozsudok OS MI sp. zn. 8C/246/2016, ktorý predložila právna zástupkyňa žalobcu ako aj rozsudok OS BJ sp. zn. 1C/101/2015, rovnako predložený právnou zástupkyňou žalobcu, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Žalobca a žalovaný dňa 6.7.2012 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, žalovaný žalobcovi poskytol bezúčelový úver vo výške 1.020 eur, pričom v zmluve bola uvedená úroková sadzba 22,37 % a administratívny poplatok vo výške 205,02 eur, teda celková čiastku, ktorú mal zaplatiť predstavovala 1.371,87 eur.

7. Zároveň došlo v ten istý deň, t. j. 6.7.2012 aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 525,30 eur. Žalobca sa zaviazal túto odmenu splácať v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 8,75 eur a poslednú splátku vo výške 9,05 eur. Spolu mal tak zaplatiť, vrátane úrokov, administratívneho poplatku a služby - odmeny spočívajúce v preberaní splátok, sumu 1.897,17 eur.

8. Žalobcovi bol bezo sporu reálne poskytnutý úver vo výške 1.020 eur, pričom žalovanému bola podľa tvrdenia žalobcu doposiaľ žalovanému uhradená suma 1.897,17 eur, ktorú výšku žalovaný síce vo svojom písomnom podaní namietal, avšak bez relevantného zdôvodnenia.

9. Na pojednávaní konanom 30.5.2017 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že trvá na podanej žalobe, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti tak ako ich predpokladá § 9ods. 2 zákona č. 129/2010 nakoľko v prípade absencie týchto náležitostí podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rozšírením žaloby žiadala rozhodnúť aj o tom, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, konkrétne administratívny poplatok vo výške 205,02 Eur ako aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, kde sa výška odmeny odvíja od výšky poskytnutého úveru, nie je stanovená paušálne. Nárok považovala za nepremlčaný, nakoľko sa žalobca dozvedel o náležitostiach, ktoré majú obsahovať spotrebiteľské zmluvy až v mesiaci september 2016. Žalobca spotrebiteľské právo nepoznal, pričom poukázala na rozsudky OS MI, sp. zn. 8C/246/2016, OS BJ, sp. zn. 1C/101/2015 a rozsudok KS PO sp. zn. 19Co/142/2016, ktoré rozhodli v súlade s podanou žalobou. Nárok podľa jej názoru nie je premlčaný, nakoľko viaceré senáty KS PO aplikujú 10-ročnú premlčaciu lehotu, napr. 1Co, 2Co, 3Co, 5 Co, 12Co, 17 Co, 20 Co a 21 Co. Poukázala aj na rozhodnutia KS PO sp. zn. 3Co/89/2011 z 8.2.2012, 7Co/84/2014, 12Co/16/2016 a sp. zn. 18Co/282/2015 zo dňa 14.9.2016. Navrhla žalobe vyhovieť.

10. Právny zástupca žalovaného na tomto pojednávaní uviedol, že návrh je premlčaný, tak pre subjektívnu ako aj objektívnu premlčaciu dobu. Ani HOOS ani iné občianske združenie, ani advokáti nemajú žiadne privilegované postavenie, že práve od ich právneho vedomia začína to plynúť, nejaká lehota. Považoval za absolútne nesporné, že predmetom konania je absencia zákonnej náležitosti podľa písmena f) § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak si treba uvedomiť celkom jednoznačne, že v tej zmluve o spotrebiteľskom úvere, táto náležitosť je, pričom žalobca zavádza, tým, že tam nie je, ale argumentuje, že spôsob jej vyjadrenia, nie je v súlade podľa ich presvedčenia zo zákonom, pričom v zmluve je to napísané, 7. deň 60. týždňa ku dňu uzavretia zmluvy. Na margo uviedol, vyplýva to z karty splátok, že žalobca splatil spotrebiteľský úver predčasne, čiže zaplatil o 374,43 Eur menej, čiže on nezaplatil to čo zaplatiť mal, čo samozrejme to vyplýva aj z žalovaného evidencie a vyplýva to z karty splátok, ktorú predložila protistrana. Poukázal na rozhodovaciu činnosť tunajšieho súdu ako aj iných súdov zo všeobecnej sústavy súdov, ktoré takéto žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia pre premlčanie zamietajú a preto navrhol žalobu zamietnuť.

11. Písomným podaním doručeným súdu dňa 1.6.2017, t. j. po pojednávaní zo dňa 30.5.2017, na ktorom bolo vyhlásené dokazovanie za skončené, ešte žalovaný namietol uplynutie subjektívnej premlčacej doby na strane žalobcu, pričom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011, sp. zn. 5 Cdo 291/2015, rozhodnutia NS ČR sp. zn. 28 Cdo 685/2011, sp. zn. 28 Cdo 3977/2007 ako aj ďalšie rozhodnutia súdov nižších inštancií. Síce toto podanie žalovaného v časovej osi prejednávanej veci bolo doručené súdu oneskorene, žalovaný v ňom navrhoval nepripustiť zmenu žaloby a pôvodný petít žaloby vo veci samej zamietnuť.

12. Vyššie zistený skutkový stav súd prvej inštancie nasledovne právne posúdil:

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť

spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 2.4.2010 do 31.12.2012 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

17. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

26. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie konštatuje, že je nesporné, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcu sa konečnej splatnosti úveru v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Je potrebné si uvedomiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že konečnú splatnosť úveru možno určiť aj počítaním dohodnutých splátok (v danom prípade 7. deň šesťdesiateho týždňa po uzavretí zmluvy). Inak by zákonodarca neuviedol ako ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ by mal mať presne určené do kedy má úver splácať a ponechať to na počítanú mnohých (ako v danom prípade 60 týždňov) nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Navyše je komplikovanejšie počítanie lehôt podľa týždňov, ako bežné určenie splátok úveru podľa mesiacov. Nepochybne teda zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu splátok, pretože inak by sa uspokojil s už so spomínanou ďalšou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie

je možné stotožniť a preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

27. Možno dať žalovanému za pravdu, že smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere predstavuje tzv. maximálnu harmonizáciu, ktorá znamená, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice (čl. 22 ods. 1). Súd však nezistil, že by záver o chýbajúcej náležitosti zmluvy vyslovený v tomto rozsudku bol v rozpore s danou smernicou. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c/ smernice totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere má uvádzať aj dĺžku trvania zmluvy o úvere. Ustanovenie § 9 ods. 2 f/ zákona 129/2010 Z. z. a výklad súdu k týmto ustanoveniam nie sú v rozpore s vyššie citovanou smernicou.

28. Vyššie uvedené závery teda znamenajú, že žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 1.020 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 1.897,17 Eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 877,17Eur. V danom prípade teda bezdôvodné obohatenie je plnením bez právneho dôvodu.

29. Následne sa súd musel zaoberať aj námietkou premlčania.

30. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

31. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

32. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr (rozsudok Najvyššieho súdu 2CZ 35/77 zo dňa 17.12.1978).

33. Pri bezdôvodnom obohatení musí súd prihliadať v zmysle citovaného § 107 ods. 1 a 2 OZ tak na uplynutie subjektívnej lehoty (dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil) ako aj objektívnej lehoty (tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, desať rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo). Vo vzťahu k subjektívnej lehote žalobca v žalobe uviedol, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel v septembri minulého roka, pričom v konaní nebolo preukázané, že by toto tvrdenie nebolo pravdivé. Pre absenciu akéhokoľvek dôkazu opaku tak súd nemohol považovať námietku premlčania z hľadiska subjektívnej premlčacej lehoty za dôvodnú. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu tak súd má za to, že žalovaný ako nebankový subjekt dlhodobo poskytujúci úvery (vrátane úverov spotrebiteľských) vo veľkom rozsahu má povinnosť poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatváraných žalovaným (vrátane predmetnej zmluvy o úvere) sú formulované žalovaným ako dodávateľom, a preto žalovaný zodpovedá za ich obsah a za to, aby boli v súlade s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov. Súd tak námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotil ako nedôvodnú.

34. Žalobca sa dozvedel o tom, že plnil viac ako podľa zákona mal, čo preukázal prehlásením Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, až v septembri 2016, a teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota mu uplynie až septembri 2018. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia t.j. v danom prípade od úhrad žalobcu žalovanému. Súd však zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku napriek tomu, že musel si byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobcu žiadať úroky a iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Minimálne teda na jeho strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledné úhrady boli vykonané dňa koncom roka 2012, desaťročná premlčacia lehota uplynie až v r. 2022. Právny názor o desaťročnej premlčacej lehote bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach v typovo

obdobných sporoch napr. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 3Co 41/2012 zo dňa 6.3.2013, sp. zn. 2Co 9/2012 zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 5Co 134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 3Co 89/2012 zo dňa 8.2.2012, alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 301/2011 zo dňa 4.7.2012.

35. Súd nepriznal žalobcovi aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, nakoľko túto formu príslušenstva žalobca v pôvodne podanej žalobe nežiadal, pričom zmenu žaloby súd na pojednávaní procesným uznesením nepripustil

36. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol rovnako podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní proti žalovanému plne úspešný, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.